

Wpływ wybranych interwencji terapeutycznych na biomechaniczne właściwości tkanki w obrębie blizny po cesarskim cięciu.

Cel naukowy:

Nadrzędnym celem naukowym projektu jest obiektywna ocena biomechanicznych właściwości tkanki bliznowatej w obrębie blizny po cesarskim cięciu w zależności od zastosowanej interwencji terapeutycznej (techniki rozluźniania mięśniowo-powięziowego oraz plastry silikonowe).

Uzasadnienie:

Dokonując oceny aktualnego stanu wiedzy na temat problematyki podjętej w projekcie (The Cochrane Library, PubMed, Scopus, EBSCOhost Online Research Databases, Web of Knowledge oraz PEDro) należy zwrócić uwagę na relatywnie niewiele doniesień w zakresie obiektywnych metod pomiarowych terapeutycznych efektów postępowania leczniczego w obrębie blizny po cesarskim cięciu. Znamienny jest wzrost liczby wykonywanych procedur cesarskiego cięcia (CC) (w Polsce ok 40% porodów kończy się CC), w związku z czym należy mieć na uwadze, iż nawet prawidłowo wygojona blizna wymaga ukierunkowanych działań, które mają na celu przywrócenie jej prawidłowej ruchomości, oddzielenie jej od tkanek otaczających, jak również przeciwdziałanie tworzenia się zrostów w obrębie miejsca zabiegu. W praktyce fizjoterapeutycznej, w celu osiągnięcia wymienionych efektów stosuje się metody z zakresu terapii manualnej, która przeprowadzona przez wykwalifikowanego fizjoterapeutę, stanowi obecnie jedną z najskuteczniejszych form leczniczych ukierunkowanych na poprawę funkcji tkanki bliznowatej. Alternatywę do indywidualnej pracy z pacjentem stanowią plastry silikonowe, dedykowane do wszelkiego rodzaju blizn, a których efekt leczniczy, jak rekomendują ich producenci, należy upatrywać w zmniejszeniu, rozjaśnieniu i wygładzeniu blizny oraz zwiększeniu jej elastyczności.

W celu uzyskania szczegółowych informacji zachęcamy do kontaktu z kierownikiem projektu – dr Lucyną Ptaszkowską: lucyna.ptaszkowska@uni.opole.pl